

ЈУБИЛЕЈИ 2017. ГОДИНЕ

Годинама уназад у школској библиотеци одржавамо културне програме којима обележавамо значајне књижевне јубилеје текуће године. Током 2017. године забележена су четири значајна јубилеја : 800 година од крунисања Стефана Првовенчаног, 250 година од рођења Филипа Вишњића, 100 година од смрти Дуса и Бојића и 125 година од рођења Иве Андрића. Због поремећаја изазваног премештањем библиотечког фонда крајем полугодишта, потом и измењених услова рада, већ делимично припремљен културни програм, одложили смо за каснији период. У марту месецу смо, у договору са наставницом српског језика и књижевности, у учионици IV₂ одељења приредили програм за ученике III₁, IV₁ и IV₂ одељења. Наравно, нисмо могли да занемаримо јубилеје значајних стваралаца српске књижевности, а на изузетно значајан историјски јубилеј (800-годишњица успостављања српске краљевине), ипак смо се само осврнули, због редукованог програма.

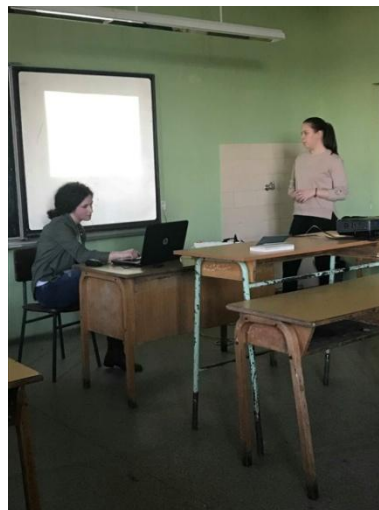
Као резултат самосталног рада на обимној књижевно-критичкој и књижевно-историјској литератури публици су представљене три квалитетне и богато илустроване презентације већ искусних презентерки ауторских радова: Наталије Сорайић, Валентине Мијић и Тање Вучковић

Наталија Сорайић је говорила о развоју и обележјима народног стваралаштва са акцентом на епској поезији и усменом ствараоцу, потом о лику, делу и оставшини Филипа Вишњића са посебним освртом на песме „Бој на Мишару“ и „Почетак буне против Дахија“.

С полазиштем у пресудном тренутку српске историје и живота, односно смрти два велика српска песника, 2017. године, години избеглиштва и страдалништва српског народа на Крфу, Валентина

Мијић је, доследна себи, представила озбиљну студију улоге Диса и Бојића у српској књижевности, истакла поетске особености оба песника, уз анализу песама „Тамница“ и „Плава гробница“, које је уз музику Кортазара и Боре Дугића, говорила библиотекарка.

Изазовном захтеву за резимирањем целокупног стваралаштва Иве Андрића, одговорила је Тања Вучковић, која је представила биографију српског нобеловца и донела преглед књижевног опуса с посебним освртом на романескни сегмент, лирику, афористичку и есејистичку прозу, те поменула оставштину и споменичку баштину.

Конферанса, коју је водила Маја Умичевић, повезивала је сегменте програма нитима књижевног и историјског тока, а окончана је речима: Тумачећи Андрића, Мухарем Первић у једном запису завршава: „Хтети много и далеко људски је, али ни писац ни човек, по Андрићевом осећању, не би смели у стварању да злоупотребе своје моћи. Као да је то тајна склада и лепоте ; круна напора у којима се човек-стваралац као мост одржава над провалијом.“

И данас смо градили један мост, нестваран, али дугачак по трајању, висок по узлетима његових неимара, и надамо се да смо спојили две његове стране.